

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 39.
Notisori nefrancate nu se pri-
mesc.— Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
SIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.,
Nux. Augendorf & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek. A. Op-
pelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII) Erzsébet-korté.
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o seriă garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare.
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială. — RECLAME pe
pagina 8-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare d.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, anuțiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei
luni 6 corone. — Un exemplar
10 bani. — Atât abnemențele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte

Nr. 67.

Brașov, Sâmbătă 23 Martie (5 Aprilie).

1902.

Cine a spart solidaritatea?

I.

Dacă ar fi să fie după placul celor din vechea însoțire „tribunistă“, atunci veteranul organ al Românilor, „Gazeta Transilvaniei“, dimpreună cu proprietarul său și cu toți susținătorii, amicii și aderenții săi, ar trebui să se ascundă în pământ de rușine, că a cutezat a se îndoi în lealitatea și capacitatea unor „politiciani“ de ocazie, cari au exploatat ani de arândul în interesul lor egoistic buna credință a publicului român naționalist.

Orî cât de mult au dorit și s'au opintit însă acești omeni de tristă figură și amintire să găsească vre-un motiv pentru a pute învinui și discredita „Gazeta“ și pe proprietarul ei — înzadar! Timp de dece ani, în care cu-o extremă înverșunare au umblat pe toate cărările să submineze organul nostru, ei nu s'au putut acăta decât de seria de articoli „La situațiune“, publicați două luni după conferența dela 1902, prin cari s'au descoperit machinațiunile lor atât de păgubitoare solidarității naționale. Ei afirmă, că prin critica dreaptă și obiectivă a atitudinii matadorilor lor intrați în comitetul central al partidului, „Gazeta“ nu ar fi lucrat în favorul, ci în contra solidarității.

Vor fi vre-o șapte ani, de când proprietarul foiei noastre, convenind c'un tînăr, care nu de mult absolvase studiile sale academice și venise la Brașov și care pe atunci se lăuda a fi „mare tribunist“, a trebuit să-și audă multe dela el din cauza articolilor „La situațiune“. După-ce l'a lăsat să-și spună tot oful, proprietarul „Gazetei“ convingându-se din vorbele lui, că n'are nici idee de cuprinsul acelor articoli și că tot ce a aflat despre ei a împrumutat din bîrfiturile „Tribunei“ de atunci, l'a întrebat scurt și hotărît: „D-ta ai cetit articolii

aceștia?“ și a primit răspunsul lămurit: „Nu i-am cetit!...“

Firesce că după această mărturisire, a trebuit să înceteze orice altă discuție și tabloul, ce a urmat, s'a caracterizat numai prin fisionomia surprinsă, ce-o făcea domnul despre care vorbim, când i-s'a spus, că e cam mare îndrăsnela de-a critica articoli, pe cari nu i-ai cetit nici-odată.

Și cu aceeași competență, cu care a criticat acest tînăr cărturar din Brașov articolii noștri, i-au criticat și îi critică toți cății au sorbit din bîutura cea falsificată și veninosă, ce le-o serviau și servesc cei din gașca „tribunistă“.

Era o cestiune de esistență pentru aceștia de a acoperi rușinosul lor faliment, ce a urmat așa de curînd, după-ce le-a succes a compromite cauza Memorandului. De aceea nu pot ierta nici-odată „Gazetei“, că a demascat jocul lor frivol cu cele mai sfinte interese românesce, admoniîndu-i de cu vreme să se întorcă, căci de nu, vor păți-o rău de tot. Din nenorocire, cum se întîmplă în casuri analoage pretutindeni, unde lipsese conștiința responsabilității nu au suferit atât cei vinovați, cât mai mult cei nevinovați, a suferit partidul și cauza noastră națională.

Dacă le-ar fi dat mâna matadorilor de atunci ai „grupului tribunist“, ei de sigur ar fi făcut în Aprilie 1892 cu „Gazeta“, ceea-ce a făcut junimea universitară maghiară în Clușiu cu opt ani mai înainte, și ar fi ars'o în piața cea mare a Sibiiului. Așa de mult i-au supărat articolii „La situațiune“, în cari s'a dovedit cu calm și perfectă obiectivitate, că ei au fost nenorociții, cari au uneltit încă cu ani înainte contra solidarității din sinul nostru și cari la conferența din 1892 și prin manoperele lor după conferență, lucrau pe față pentru a provoca scisiunea în partid.

Ce n'au făcut acești aventurieri politici și ce n'ar fi mai făcut pen-

tru a ajunge tari și mari în comitetul partidului și pentru a-și salva situațiunea compromisă prin faptul, că diarul, de care erau legate toate speranțele lor, se afla în licuidare.

Șese ani întregi au uneltit pentru a-se face stăpâni pe ceea ce numesc ei „mișcarea memorandistă“. În acest interval ei au înegrit și insultat pe toți bărbații noștri cu merite și cu vadă de-arîndul, numai ca să potă ajunge „ghinerar“ în „campania“ memorandistă o nulitate în ale politice, cum era administratorul și casierul foiei lor.

Croații și Papa. De când cu cunoscuta rezolvare a cestiunei institutului *San-Girolamo* în favorul Dalmatinilor, Croații par a fi foarte amărîți în contra Papei. Din Agram se anunță, că clerul de acolo agită viu, ca din Croația, Slavonia, Bosnia și Dalmația nici o societate de peregrini să nu mîrgă la Roma pentru a felicita pe Papa. — Tot din Agram se telegrafiază, că episcopul din Dalmația a adresat episcopilor din Croația invitarea să opună rezistență pasivă hotărîrii privitoare la institutul *San-Girolamo*. Conform cu acesta nu s'ar trimit în institut nici un elev și canonicii de acolo vor fi rechemati la parochiile lor.

Întreținea o semnificație faptul, că principele Muntenegrului a trimis Papei o telegramă în care l'a felicitat din incidentul jubileu și pentru nerocosa rezolvare a afacerii *San-Girolamo*. Papa i-a mulțumit printr'o scrisoare autografă.

Situația în Balcani. Cercurile cari stau aprîpe de guvernul rusesc, sunt de părere, că îngrijirile din cauza situațiunei în Macedonia, sunt prea exagerate. Guvernul turcesc dispune de mijloace suficiente, de a reprimă ori-ce mișcare. Afară de acesta, puterile în primul loc interesate (Rusia și Austro-Ungaria) fac presiune asupra *Bulgariei*, căreia i-au declarat, că la cas de lipsă vor părăsi rolul pasiv. „*Times*“ dice, că mișcarea Macedonenilor și Albanesilor o face și mai actuală faptul, că ministru-președinte bulgar *Danev* a

fost primit în audiență de Țarul Nicolae. Audiența a durat mult. *Danev* a vizitat și pe *Pobjedonoscev*, curatorul suprem al sf. Sinod.

Tractările din Africa-de-Sud n'au mai făcut nici un pas înainte. Scirile asupra lor sunt foarte contradicțoare. Englesii își dau silința să-și acopere starea de strîmtorare în care se găesc, prin aceea, că-i prezintă pe conducătorii buri ca certaiți și desbinați. Așa despre Krüger și Leyds dic, că n'ar fi învoiti de loc cu Schalk-Burger, Reitz, Botha și Dewet. Apucătura acăsta englesă se face, pôte, ca mîne pînăne odiul nesuccesului tractărilor să fie aruncat asupra Burilor. Scirile din isvor bur susțin însă tocmai contrarul. Din *Bruaxella* se telegrafiază, că afară de Krüger toți conducătorii buri s'au întrunit la agenția transvaaliană de acolo și au hotărît unanim, de a nu încheia pace, decât cu condiția independenței și amnestierii resculațiilor din Capland. Conducătorii buri așteptă să le sosescă în timp de 8 zile sciri importante din Africa-de-Sud.

Conferențele din Viena.

Cele ce se petrec în conferențele ministeriale comune din Viena interesază cu drept cuvînt opinia publică din ambele țări.

Martî și Miercuri au fost între reprezentanții oficioși ai celor două state dualiste negocieri importante asupra afacerilor comune, și anumit în două direcțiuni: pregătirea budgetului comun, ce se va înainta spre desbatere delegațiunilor, și discuțiuni asupra cestiunilor privitoare la pactul economic austro-ungar.

Care e rezultatul conferențelor din cele două zile, nu se scie pozitiv. Se dice însă, că în ce privește budgetul comun, delegațiunile din anul acesta nu vor desbata noua montare a artileriei, ce s'a plănit. Cei doi miniștri de finanțe au respins pretensiunea acăsta de *astă-dată* pe motiv, că ministru comun de război nu pôte se spună apriat, care este suma necesară pentru realizarea acestei reforme militare.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Impresii și amintiri.

XIV.

— Să mergem în Lozna, dic eu fratelui meu a doua zi de Crăciun, să vedem pe sora noastră, care este măritată acolo.

— Să mergem cu toții, răspunse frațele meu. Vine și Veronica.

De câte ori am trecut eu Someșul și am traversat partea hotarului, numită „peste apă“ și care aparține tot comunei noastre!

Altfel e însă vara, când mergi pe cărarea de printre „mălaie“, de nu te vești din ele.

Acuma e desolație, hotarul este gol, numai inima este plină de dorul reverderii.

Și mă gândiam la un prietin, care s'a născut în Lozna și care nu și-a vedut satul de patru-spre-dece ani. Ađi e far-

macist în Țera românescă și plecarea lui stă în legătură cu maghiarisarea pe jumătate a unuia dintre cele mai vechi institute culturale românesce.

Prin anii șese-deci venise în Chioar o cătă de tineri învățători din școala lui *Petri*, dela Năsăud. Erau grănițeri voinici, cari aduseră cu sine multă inimă românescă și mult zel și au răspândit învățătura în părțile noastre. B. a fost întâiu învățător la noi. Surorile mele toate au învățat carte dela el. Apoi s'a mutat în Lozna, unde s'a căsătorit și după o scurtă activitate pe terenul pedagogic a murit, lăsându-și soția veduvă și copiii orfan. Un frate al lui, căpitan în armata comună, s'a îngrijit de educația unuia dintre nepoți cât timp a trăit și el, pe urmă băiatul s'a întreținut singur la școală, cum se întreține cei mai mulți studenți de pe la noi: cu lecții și cu câte o mică bursă.

— La ce te gîndesci? mă întrebă fratele meu, vedîndu-mă pansiv.

— Mă gîndesc la un prieten, care s'a născut în comuna acăsta și care ađi

trăiesce în Prahova. Cât n'ar da el, să potă fi acuma cu noi!

— Cine-i acela?

— Fiul învățătorului B., care n'a fost acasă de 14 ani.

— Trebuie să fie rău, când nu pôte cineva să vină, măcar la zile mari, să vadă plaiurile, pe unde a copilărit.

— Rău, dragul badii.

— Prietenul B. era elev în clasa VI la gimnasiul din Beiuș înainte de asta cu 14 ani. Afacerea cu steagul. Cercetare. Arest. Terorisări. Fusesem la el cu câte va săptămîni mai înainte și îl rugasem să-mi istorisescă, cum a fost istoria cu steagul.

— Cum a fost? Nu mai țin minte toate detaliurile. S'a pornit cercetare contra mea. Ședeam la Dimoie. Toți se feriau de mine ca de un lepros. Numai profesorii R. și L. se opriau și stăteau de vorbă cu mine, așa sub înserate, când mergeau acasă dela casină. Era un sergent de gendarm, din pécate Român re-negat. Acela s'a încercat în toate chipurile

a mă îndemna să fasionez, că profesorii m'au învățat să fac aceea ce am făcut. Mi-a promis, că mă vor trimite la orî ce școală oiți vré eu, pe cheltuiala lor, numai să spun așa cum cerea el. Nu puteam să spun însă, ceea-ce nu era adevărat. O domnă, soția avocatului I, par' că ar fi presimțit, că voiți fi ispitit și terorizat în direcția acăsta, cu lacrimi în ochi m'a încuragiat să nu spun alta, decât adevărul. La familia acăsta nobilă am găsit adăpost, pînă am putut trece dincoace. Restul îl scim cu toții. Resultatul cercetărilor a fost eliminarea a trei profesori zeloși și nevinovați și... forțarea corpului didactic, compus din preoți români, de a preda studiile în cursul superior în limba maghiară.

— Ți-e dor de satul natal?

— Mi-e dor de Someș, de „mălaie“ de peste apă și de cărarea de printre mălaie... N'ași vré să mor pînă nu-mi voiți vedé satul.

* * *

